

NEWS

Nekrológ a kifüggesztett hirdeteményről

A papír emlékére, amely ajtókon és falakon lógott.

2026. szeptember 3., Tobias Engl

Búcsút veszünk a kinyomtatott hirdetménytől. Ott lógott ajtókon, kirakatokon és faliújságokon, gyakran ferdén, néha évekig, és panasz nélkül tette a dolgát. Most eltávozik közülünk, csendben, ahogy érkezett ... egy darab celluxszal vagy rajzszöggel a sarkán.

El kell ismerni: igénytelen volt. Nem kellett neki áram, se hálózat, se jelszó. Akinek mondanivalója volt, megírta, kinyomtatta, felragasztotta, kész. „Szabadság miatt zárva”, „Kérjük, csengessen”, „Frissen festve”. Nemzedékek igazodtak hozzá, és többnyire igaz is volt, ami rajta állt.

Hűséges volt, de ritkán naprakész. A két hónappal korábbi akció még mindig kint lógott, amikor már rég egy új volt érvényben. A kirakatban addig fakult, míg a piros rózsaszínné nem vált, és a telefonszámot már senki sem tudta elolvasni. Aki módosítani akarta, annak nyomtatóra, ollóra és biztos kézre volt szüksége.

Feladatát most egy képernyő veszi át. Az azt mutatja, ami ma érvényes, nem azt, ami tavasszal volt, és abban a pillanatban frissül, amikor valami megváltozik. Több nyelven beszél, nagyobbra vált, ha valaki rosszul lát, és nem fakul ki a fényben. Amire a hirdetmény mindig vágyott, azt ő végre tudja – mindig stimmel.

A hirdetmény egy üres falat hagy maga után, meg egy kis celluxot, amelyet nehéz levakarni. Sokat köszönhetünk neki, és kívánjuk neki a megérdemelt nyugalmat. Sárguljon el békében ott, ahová a régi dolgok kerülnek, miután megtették a kötelességüket.